

Γιαννης Υφαντης

ΤΟ ΧΑΡΤΙ

Κ ειδα για λιγο τη φωτια μες στον καθρεφτη.
Κ ηταν εκει η παπαρουνα με την ηδη της. Κι ο υπνος
ανοιξε τα παραθυρα και να:
«Μαγνητες αστρων υφαναν το σωμα σου κ η πεθυμια σου
σ εφερε στον πλανητη Γη. Ιδου σε:
Παλι ανασαινεις ουρανο' τα ποδια σου
φορουν περγαμινες που τις διαβαζουνε οι δραμαι.
Τα ζωα σου δινουν το μαλλι τους και τη σαρκα τους'
τ αρωμα και την οψη τους σου δινουν τα φυτα'
τα οστρακα σου δινουν κατοικια και η θαλασσα
αλατι και βαφη. Γινε λοιπον αυτος που εισαι. Ξερεις
το πνευμα καποτε φορει μορφη περιστεριου και καποτε
φορει μορφη βιβλιου. Κοιταξε:
Το ανοιχτο βιβλιο σου στης βεραντας το τραπεζι ενω πυρρο
του Φεγγαριου το ζωο κατεβαινει, κατεβαινει
πισω απ το βιβλιο σου μεσα στον
κλιμακωτο παναρχαιο κηπο. Ακολουθησε.
Να εδω το σκοτεινο λουλουδι' μυρισε το
για να λυθει ημνημη σου ως τη γυμνια τωνπραγματων. Να
ο αγγελος
κοιτα που χανεται το χνουδι των γενιων του
μολις τον πλησιαζεις. Να
ο μανδραγορας

ο Αδαμ των ριζων.
Κοιταξε τωρα πισω απο του υπνου τον καπνο μες στον καθρεφτη
αυτος ο ανθρωπος
που προχωρει τυφλος, που ερχεται
απο τη θαλασσα' τα λεπια
δεν εχουν πεσει απο τα ματια του' γυρνεει
τον Ερημιτη, μα κι εκεινος
(κοιτα τον πισω απο τα δεντρα) ακομα φαχνει
μ ενα φαναρι. Τιποτε. Ακουσ;... Ακουσ;...
Σφυριζει ο Τρελος. Νατονε' φανηκε
φορωντας για καπελο το βιβλιο σου. Κοιτα σκυβει
για να διαβασει τα φτερα μιας πεταλουδας. Τωρα νατος
που προχωρει και σταματα μπρος στον καθρεφτη. Κοιτα, κοιτα
η φωτια
γυμνη η φωτια μες στον καθρεφτη...

Ειναι ωρα...
να επιστρεφεις. Μα τι λεω;
Ποτε δεν ειχες φυγει. Καληνυχτα».